

et credant vnu solū verū deū et quē
 misisti in s̄clo ih̄m xpm. Et cōpleta ora
 tione subito ignis de celo descendit. et
 omne templū cōbussit vna cū d̄s et
 sacerdotibz templi et aliq̄nta multitu
 dine pagānorū et se aperiente terra
 absorpti sūt. ut eadē et ipse ymagines
 nō cōpareret. Hec audieris impiissimz
 daianz qd̄ d̄s sūt cōminuti et i puluer
 em redacti fuissent. s̄m̄ georgiū p̄re
 pit ad se venire. Et cū am̄istris ducet
 psallebat dices. Sep̄iq̄ expugnauerūt
 me aiuuetute mea. et n̄ p̄ualuerunt
 adūsq̄ me. D̄ns vere iusticie tonādet ter
 rit aut daianz. D̄ apodixen carminū ille
 tebra maleficiorū tuorū bachatq̄ dete
 stabile facinq̄ inuisū atemet ip̄o georgi
 ind̄s fuisse commissū. Cui bz martir
 r̄ndit. Nequaq̄ impator credas d̄s ista
 contigisse. sed ut eos cōspiciās illesos. p̄
 cipe pariter vsq̄ illuc vna p̄gere quo
 potuerim subtui p̄naa denuo ymolare.
 Cui daianz r̄ndit. hoc solūm̄ m̄teris
 ut sic d̄s impuluerem redacti sūt. sacer
 dotes absorpti sūt. ita et meip̄su viūū
 trā absorbeat. Cui georgiū s̄q̄ r̄ndit. Et
 quibz d̄s nos credere hortaber̄ impator.
 qui se nō potuerūt liberare de n̄fer
 te quomō liberare poterūt. hoc audito
 m̄istris eū tradidit. Et sedens p̄tribu
 nali tale adūsq̄ eū dictauit sententiam.
 dicens. Georgiū om̄ selexū sign̄ficū
 ceim̄nūq̄ auctore qui deca et lumē
 deorū m̄rorū p̄magis sophie in can
 tationes impuluerem redēgit. p̄cipio
 eū facie p̄strati p̄oes vios platearū
 ut homicidā et reū tractū gladio p̄mi
 Cūq̄ am̄istr̄ ducet veniens ad loam
 simplic̄ dualy horis m̄duciarum sibi
 p̄c̄it. subquorū sp̄ao fixis gembus
 d̄m̄ dep̄abat dices. Grās tibi ago d̄ne
 deus celi et t̄e q̄ m̄ victoriā contra
 inimici rabiādm̄ seueritate dignatus
 es condonare. Pape q̄s̄o m̄ hac t̄ra su
 p̄plicatō mee p̄mbre benedictionis
 faciei t̄e pluuiarū satitate emitti.
 Cūctosq̄ m̄te cedentes non i eis ha
 beat aditū lupz rapax. s̄p̄ s̄to ḡegi
 tuo m̄festy. Et hoc dices sp̄iualator em
 p̄c̄it ut eū gladio p̄t̄er̄. Et facto
 signaculo i noie d̄m̄ ih̄u x̄ abs̄p̄iualato
 re p̄ass̄ est. Tūc venētes cappado cie

regionis q̄ magone certam̄s eiq̄ ad
 exant viri excellentissimi et prim̄i
 ciuitatis xp̄iam cōp̄ eiq̄ noctno silēcio
 abstulerūt. diuisis odoribz nectareis
 et aromatis cōsepultū. eade ciuitate
 m̄q̄ passioz martir̄ cōst̄nauit recon
 dit̄ est. D̄ns v̄o om̄ps aperies catarac
 tas celi. oēs aridam t̄ra pluuiarū m̄m
 bis m̄br̄iauit. Daianū v̄o impiissimū
 impatorē vna cū suis m̄istr̄ ad pa
 lacū p̄paratibz repetim̄ eos turbimū
 ignei cur̄q̄ cū dederūt et p̄ter vno
 momēto flammis globo deuorati sunt.
 et vlt̄ ē m̄p̄secutoribz repentino. Mar
 tir̄ v̄o georgiū ab angelo coronat̄ est.
 m̄alis regnante d̄no ih̄u x̄p̄o cū patre
 et sp̄i s̄to cui ē honor et gl̄a. It̄a s̄toz am̄.

De inuētiōe s̄c̄e crucis legēda

Anno ducētesimo tricesimo t̄cio
 regnante venerabili dei cul
 tore magno viro cōst̄ntino.
 In anno sexto regni eiq̄ q̄s̄
 multa barbaroz congregata ē sup̄
 danubiū parati ad bellū cōtra r̄o
 maniam. Nūciatū est aut̄ regi cōst̄n
 tino congregās et ip̄e multitudinē
 exercit̄q̄ p̄fect̄ est in obuiā eorū. et
 inuenit eos vagantes i romane p̄tibz.
 et erāt s̄q̄ danubiū. Videns aut̄ quia
 multitudo erat innumerabilis q̄ stat̄
 ē valde et timuit vsq̄ admortē. Illa
 v̄o nocte venit vir p̄plēdidiss̄q̄ et susti
 tauit eū dixit q̄ ei. Constantine noli ti
 mere sed respice sursum m̄celū et vide.
 et intendens m̄celū vidit signū cruc̄
 x̄ ex lumine clāro constitutū et super
 litteris titulū s̄ptū. in hoc vince. Vides
 aut̄ signū hoc rex cōstantin̄ fecit simi
 litudinē cruc̄is quā viderat in celo.
 Et surgēs imp̄atū fecerūt cōt̄ barbaros.
 et fecit ante cedere se signū cruc̄. et
 sup̄ueniēs cū suo exercitū sup̄ barbaros
 cepit cōcidere eos p̄xima luce. Et tim
 entes barbari dederūt se in fugā p̄ri
 pam danubij. et mortua ē nō minima
 multitudo. Et dedit deq̄ i illa die victo
 riā regi cōstantino p̄oir tutem s̄c̄te
 cruc̄is. Veniēs aut̄ rex cōst̄ntin̄ i suā
 ciuitatē cōuocauit om̄es sacerdotēs
 deorū vel idolorū et querebat ab eis cuiq̄
 ul̄ qualis deus esset. cuiq̄ hoc signum
 cruc̄is esset et non poterant ei dicere